

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/219/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5725202551
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5725202551.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako otec, maloletý v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, dieťa rodičov - matky: C. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. E. F. XXXX/XX, G. a otca: C. A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. I. B. XXX/X, J., v konaní o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky proti uzneseniu Okresného súdu Martin č.k. 28P/192/2025-74 zo dňa 20.10.2025, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 28P/192/2025-74 zo dňa 20.10.2025 v napadnutom výroku I. **p o t v r d z u j e .**

Uznesenie Okresného súdu Martin č.k. 28P/192/2025-74 zo dňa 20.10.2025 v napadnutom výroku II. **z r u š u j e a v e c v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

- Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že: „I. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamieťa. II. Matka nemá nárok na náhradu trov konania.“
- Návrhom podaným na okresnom súde dňa 24.09.2025 sa matka domáhala nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd nahradil súhlas otca mal. dieťaťa na vykonanie odborného psychologického vyšetrenia mal. dieťaťa u psychologičky A. K. L. v ambulancii na adrese A. X, B. a to v termíne určenom príslušným odborníkom, a uložil otcovi povinnosť zabezpečiť účasť mal. dieťaťa na odbornom psychologickom vyšetrení u psychologičky A. K. L. v ambulancii na adrese A. X, B., a to v termíne určenom príslušným odborníkom. K podanému návrhu matka pripojila zápisnicu z prípadovej konferencie konanej dňa 22.03.2022 na ÚPSVaR, konverzáciu s otcom zo dňa 12.06.2024, uznesenie okresného súdu vo veci sp.zn. 9Em/6/2024, lekársku správu z 04.04.2024, úradný záznam ÚPSVaR z 16.07.2024.
- Okresný súd Martin uznesením č.k. 28P/191/2025 zo dňa 26.09.2025 ustanovil maloletému kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, na zastupovanie v predmetnom konaní.
- Okresný súd s poukazom na § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), § 325 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 326 ods. 1 CSP, § 328 ods. 1 CSP, § 329 ods. 1 CSP, § 35 Zákona o rodine (ďalej len „ZR“), rozhodol tak, ako je uvedené vo výrovej časti jeho rozhodnutia.
- V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že čo sa týka pojmu podstatná vec súvisiaca s výkonom rodičovských práv a povinností, citované zákonné ustanovenie explicitne vyjadruje demonštratívny výpočet len tie skutočnosti, ku ktorým už v minulosti dospela právna teória a aplikačná prax. Pri podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností sú rodičia povinní sa dohodnúť. Dohoda by sa v normálne fungujúcom vzťahu medzi rodičmi mala dosiahnuť vo všetkých veciach, nielen v tých, ktoré majú charakter podstatných vecí, avšak pri bežných, každodenných veciach dohodu rodičov zákon nevyžaduje a každý z rodičov, bez ohľadu na existenciu,

či neexistenciu dohody s druhým rodičom, môže vykonávať v bežných veciach rodičovské práva a povinnosti sám. Dohoda rodičov o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, ku ktorej rodičia nemôžu dospieť, však v zmysle tohto ustanovenia môže byť nahradená autoritatívnym rozhodnutím súdu.

6. Účelom inštitútu neodkladného opatrenia je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov, ktorá však zásadne nemôže prejudikovať práva a záujmy účastníkov. Zákonná formulácia v CMP neupravuje konkrétne situácie, v ktorých môže súd pristúpiť k nariadeniu neodkladného opatrenia, t. j. môže k nemu pristúpiť v závislosti od konkrétnych okolností, pričom musí iba starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy. Keďže neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím, jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda definitívne práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti práva (nároku), ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva hrozacej ujmy a aby neboli závažné pochybnosti o potrebe dočasnej úpravy.

7. V konaní starostlivosti o maloleté dieťa pri nariadení neodkladného opatrenia je teda súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Neodkladné opatrenie súd preto vydá vtedy, ak má osvedčené, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad, t. j. keď je priamo ohrozená jeho výživa, alebo keď musí byť okamžite vyňaté z doterajšieho výchovného prostredia, prípadne, ak ide o iné dôležité záujmy. V záujme zamedzenia zneužitia tohto procesného inštitútu je možné uplatniť ho len výnimočne, a to iba v prípadoch riadneho osvedčenia stavu bezodkladnej potreby úpravy pomerov.

8. Z lustrácie v súdnom registri okresný súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 9P/49/2021-130 zo dňa 05.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/44/2022-218 zo dňa 28.02.2023 okresný súd manželstvo C. A. B. a C. D. B. rozviedol, pričom maloleté dieťa na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti otca s tým, že obaja budú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Okresný súd matku zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou vo výške 120,- eur a upravil styk matky s maloletým dieťaťom tak, že bude oprávnená sa s ním stretávať každý párný týždeň v kalendárnom roku v stredu od 16:00 hod. do 18:00 hod. a v sobotu a v nedeľu od 9:00 hod. do 19:00 hod., a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v pondelok a v stredu od 16:00 hod. do 18:00 hod. a v piatok od 16:00 hod. do 19:30 hod.

9. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 9P/137/2023-112 zo dňa 17.07.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoP/121/2023 zo dňa 31.01.2024 súd schválil dohodu rodičov v zmysle, ktorej bol upravený styk matky s maloletým dieťaťom tak, že je oprávnená sa s ním stretávať každý týždeň v kalendárnom roku v stredu, kedy si ho prevezme po vyučovaní zo školského zariadenia a v prípade školských prázdnin o 15:00 hod. od otca v mieste jeho bydliska do 18:00 hod., kedy ho otcovi v mieste jeho bydliska vráti a každý párný týždeň v kalendárnom roku od piatku, kedy si ho počas školského roka prevezme po vyučovaní zo školského zariadenia a v prípade školských prázdnin o 15:00 hod. od otca v mieste jeho bydliska, do nedele do 18:00 hod., kedy ho otcovi vráti v mieste jeho bydliska. Okresný súd uložil rodičom a maloletemu dieťaťu povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny M. v rozsahu 40 hodín, na okresnom súde prebieha konanie o výkon rozhodnutia, vedené pod sp. zn. 9Em/6/2024.

10. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že aktuálne je na okresnom súde vedené konanie sp. zn. 9P/163/2024 o návrhu otca na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností a zvýšenie výživného. V tomto konaní, ktoré aktuálne prebieha súd uznesením č.k. 9P/163/2024-663 zo dňa 17.10.2025 nariadil znalecké dokazovanie znalcom A. D. J.. Úlohou znalca je posúdiť vzájomný vzťah rodičov a maloletého dieťaťa v zmysle položených otázok uvedených vo výroku uvedeného uznesenia.

11. Okresný súd zhodnotil vyššie uvedené skutočnosti a dospel k záveru, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by okresný súd nahradil súhlas otca mal. dieťaťa na vykonanie odborného psychologického vyšetrenia mal. dieťaťa u psychologičky A. K. L., nie je dôvodný. Okresný súd z obsahu podania matky nemal preukázané (osvedčené) žiadne okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že záujem maloletého dieťaťa/maloleté dieťa samotné je ohrozené, alebo že by utrpelo,

prípadne by mu hrozila nejaká ujma nevykonaním odborného psychologického vyšetrenia u uvedenej psychologičky. Okresný súd nepopiera, že nedochádza k realizácii styku matky s maloletým dieťaťom, avšak z tejto skutočnosti nie je možné vyvodiť, že psychické alebo fyzické zdravie maloletého je natoľko ohrozené, že vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov účastníkov konania. Matka neuviedla dostatočné skutkové tvrdenia a ani nedoložila listinné dôkazy, ktoré by osvedčovali neodkladnú potrebu zásahu súdu (uvedené listiny, ktoré matka doložila a pripojila k návrhu, napr. lekárska správa z roku 2024, nemôžu založiť potrebu neodkladného zásahu súdu). Matka nepreukázala, že by nevydaním rozhodnutia v zmysle návrhu maloletému hrozila ujma, či iné nebezpečenstvo. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné vyriešenie situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Samotná matka v podanom návrhu uvádza, že „existuje riziko, že maloletý aj v súčasnosti trpí neriešiteľnými psychickými problémami“, ktorá však neosvedčila nepriaznivý psychický stav maloletého. Matka len poukazuje na odporúčacie stanoviská ÚPSVaR, pri ktorých však okresný súd zdôraznil ich odporúčací charakter a tiež fakt, že ide o odporúčanie z roku 2022, obdobne tak i predložená lekárska správa z 04.04.2024. Okresný súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení prihliadol aj na skutočnosť, že v konaní sp. zn. 9P/163/2024 bolo dňa 17.10.2025 nariadené znalecké dokazovanie znalcom A. D. J.. Znalecké dokazovanie v uvedenom konaní zahŕňa komplexné psychologické vyšetrenie maloletého dieťaťa, ktoré poskytne objektívne odborné zhodnotenie jeho psychického stavu, vzťahov k rodičom a celkovej rodinnej situácie. Keďže v danom prípade mal súd za to, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia splnené neboli, keďže matka neosvedčila nebezpečenstvo hroziacej ujmy pre maloletého, súd jej návrh zamietol (I. výrok). „Vzhľadom k tomu, že v danom prípade neodkladné opatrenie konzumuje v sebe i vec samu a toto konanie sa teda týmto rozhodnutím končí, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol postupujúc podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, zohľadniac, že uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd v zmysle § 331 ods. 1 CSP (druhá veta) ostatným stranám nedoručuje (výrok II.).“

12. Proti tomuto uneseniu okresného súdu podala rozsiahle odvolanie matka (č.l. 82 až 91 spisu), na ktoré sa odvolacím súdom odkazuje v celom jeho rozsahovom a obsahovom znení, ktorá sa s ním nestotožnila v celom rozsahu, považovala ho za nesprávne a v priamom rozpore so záujmami maloletého dieťaťa. Odvolanie podala z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP, a teda, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a zároveň v zmysle § 62 CMP súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutkový stav veci. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podávala z dôvodu dlhodobého odlúčenia od syna (aktuálne 14 mesiacov), „a z dôvodu pomalého konania súdu vo veci výkonu rozhodnutia (prebiehajúce konanie 14 mesiac, aktuálne na krajskom súde), neustanovenia znalca od januára 2024 do 20.10. 2025, konania na podnet ÚPSVaR vo veci nariadenia výchovného opatrenia (prebiehajúce od mája 2025, aktuálne na krajskom súde) čoho priamym dôsledkom je, že ako matka nemám dosah na uplatnenie mojich rodičovských práv a povinností smerom k maloletému A., vrátane starostlivosti o jeho zdravotný stav, ktorý je minimálne od roku 2022 značne destabilizovaný a ktorý si v zmysle požiadaviek a odporúčaní odborníkov, vyžaduje urgentný zásah v podobe vyšetrení u psychológa.“ Osvedčovala, podľa matky, dokonca aj nad potrebnú mieru osvedčenia, ale aj dokázala predloženými dôkazmi, ktoré spočívali v jej informáciách o genéze ich prípadu od roku od r. 2021, kde bola naznačená manipulácia syna potvrdená ÚPSVaR, znaleckým posudkom v trestnom konaní od znalca z odboru psychológia A. D. N., rovnako potreba navštíviť odborníka - psychológa potvrdená vo forme zápisnice z prípadovej konferencie, ale aj správou od L. O. B.. Túto skutočnosť poznamenal vo svojom uznesení aj Krajský súd v Žiline v sp.zn. 13CoP/121/2023 zo dňa 31.01.2024. Matka sa opakovane snažila s otcom maloletého dohodnúť na návšteve psychológa no márne. Otec odmietal dať súhlas na lekárske vyšetrenie, ale rovnako aj na ďalší postup prípadnej psychoterapie, či psychoterapeutického vedenia maloletého Peťka. Tak ako formou dôkazov deklarovala v tejto súvislosti, otcovi poslala odporúčenie od očnej odborníčky, že tiky v oku môžu mať psychologický charakter a je potrebné navštíviť odborníka z tejto oblasti. Otec tieto snahy odmietol a „dodnes“ odmieta. Rovnako iniciovala v roku 2024 návštevu a termín v CPPaP 19.06.2024, odkiaľ jej v tejto súvislosti prišlo stanovisko, že na vyšetrenie maloletého bude potrebný súhlas otca, s čím otca oslovila, ale márne.

13. V odvolaní matka uviedla, že v konaní sp.zn. 9Em/6/2024 na okresnom súde bolo otcom na pojednávaní prisľúbené, že sa otec, maloletý a matka zúčastnia sedení u psychológa B. L. pána L. P. G., žiaľ aj toto napriek verejnému prisľubiu skončilo tým, že maloletý jednoducho odmietol ísť na

sedenie a tým zanikla aj možnosť, aby sa podrobil základnému vyšetreniu, či netrpí nejakou psychickou poruchou, prípadne vyšetreniu, ktoré by stanovilo ďalší postup v jeho terapii. Výstup od psychológa so zdôvodnením, prečo sa sedenia neuskutočnili, predložila ako dôkaz. Odporúčanie na riešenie tejto situácie po vlastnej línii bolo predstreté aj samotným sudcom p. L. na súdnom pojednávaní dňa 12.05.2025 v konaní vedenom pod sp.zn. 9P/40/2025. Dlhodobé neplnenie si povinností otca ako rodiča k príprave styku maloletého s matkou viedlo až k potrebe nariadenia výkonu rozhodnutia, pretože otec zapríčiňuje dlhodobu, že matka nedokáže realizovať svoje rodičovské práva a povinnosti. Okresný súd posúdil podľa matky jej návrh veľmi formalistický bez účelu a zmyslu samotného inštitútu neodkladného opatrenia. Okresný súd si vložil obsah jej návrhu aj bez posúdenia jeho obsahu a kontextu, ktorým sa nedomáhala len samotného vyšetrenia A. nahradením súhlasu v podstatnej veci, a to zdravotnej starostlivosti, u klinickej psychologičky A. K. L., ale rovnako aj toho, že po jeho diagnostikovaní a potrebe ďalšieho vedenia, je potrebné udeliť súhlas aj s ďalšou terapiou. Okresný súd mohol a mal možnosť, nie len pri rozhodnutí (ak sa mu teda nezdaľa len dočasná úprava adekvátne) po vydaní neodkladného opatrenia na čas do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, uložiť matke povinnosť podať návrh na začatie konania vo veci rozhodnutia súdu pri nehode rodičov vo veci následného poskytovania psychoterapeutického vedenia maloletého A. B.. Citovala z rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 11CoP/34/2022. Okrem opakovaných snáh prosila o súčinnosť aj pani Q. R., ktorá rovnako odporučila, aby bol zdravotný stav Peťka prehodnotený. Ohrozenie záujmu Peťka a potrebu dočasnej úpravy pomerov je potrebné v danom prípade vidieť v tom, že v dôsledku absencie konsenzu rodičov v tejto otázke, nemožno vylúčiť vznik hraničnej situácie, za ktorej by požadovaná odborná pomoc. Termín u psychologičky pani A. L. bol „zajednaný“ z dôvodu, čo najskôr riešiť situáciu, ako to je len možné, s odborníčkou, ktorá je z okolia jedinou so zameraním na prácu s dieťaťom, v situácii nazvanej aj ako dieťa v odpore. V neposlednom rade by vyšetrenie mohlo skončiť aj v matkin neprospech, kde by jeho záver bol protichodný od jej predstavy a dostala by kvalifikované doporučenie. Konania sú vedené od augusta 2024, situácia sa nezlepšila, dokonca aj obdobie ambivalencie vzťahu nebolo úradmi podchytené. Bezmocne sa tak snaží všetkými možnými prostriedkami dostať do kontaktu so synom, ale bez odbornej pomoci to v tomto štádiu už bude takmer nemožné. Podľa matky nejde len o jednorazové vyšetrenie, ale o nastavenie cyklu terapií pre ňu a syna, po prvotnom stretnutí a zmapovaní celej situácie. Samozrejme nevnímajúc otca. Syn je ohrozený tým, že si musel privyknuť, že jeho matka, ktorá mu robila oporu rovnako ako otec, neexistuje. A následne aj jeho brat. Toto je veľká trauma pre dieťa, ktorú zažíva od roku 2021 už druhýkrát a bude ho sprevádzať po celý život, ak sa neuskutoční náprava. Práve k tomu malo slúžiť toto psychologické vyšetrenie, aby bolo možné čo najskôr vyvodiť záver od kvalifikovaného odborníka, či psychické alebo fyzické zdravie maloletého je natoľko ohrozené, že vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov účastníkov konania. Plynutím času, dlhými lehotami sa situácia len zhoršuje, kedy sa dostane do nezvratného štádia. Okresný súd uvádza, že nedoložila ďalšie listinné dôkazy od roku 2024 (posledná komunikácia s otcom august 2025). Nebolo ich možné priložiť z dôvodu, že od 11. septembra 2024 (kedy v čase prevzatia Peťka na styk ho otec odviezol domov) bola úplne bez možnosti stráviť čas so synom. Informácie o ňom sa len dožaduje alebo zisťuje u lekárov, v škole a inde.

14. V odvolaní odvolateľka uviedla, že nekritickým odkázaním na vyšetrenie Peťka počas znaleckého dokazovania znalcom A. D. J. okresný súd tak povediac nechal možné ohrozenie A. na posúdení znalca do budúcnosti, bez povšimnutia rizika, že dovtedy „(nakoľko kým príde k dokazovaniu a jeho výsluchom, môžu prejsť dlhé mesiace)“ sa situácia môže až tak vyhrotiť, že následky na psychickom zdraví Peťka môžu byť nezvratné. Takýmto spôsobom súd nielenže vybočil zo základných zásad ochrán verejného záujmu - dieťaťa, ale rovnako rezignoval na poslanie súdu v potrebe preventívnej ochrany detí v obdobných prípadoch, keď štát má účinný aparát na ochranu (aj keď predbežnú a dočasnú) dieťaťa, no bez kritického posúdenia takéto opatrenie nenariadi a dieťa nechá doslova na pospas ohrozeniu jeho života a zdravia. Znalec v daný moment neposkytne okamžitú intervenciu v prípade potreby vo forme terapií. A práve tu si dovoľí tvrdiť, že okresný súd rozhodol bez relevantného právneho posúdenia a zistení všetkých skutočností, nakoľko je vysoký predpoklad na ohrozené psychické zdravie jej syna. Citovala z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave sp.zn. 14CoP/51/2023, „Ochrana zdravia a života dieťaťa je zcela relevantným a více než dostatečným důvodom pro zásah do rodičovských práv, kdy jde o hodnotu, jejíž ochrana je v systému základních práv a svobod jednoznačně prioritní“ (rozhodnutie Ústavného soudu ČR, sp. zn. III. ÚS 459/03).“ Osobitný význam má neodkladné opatrenie v mimosporovom konaní, v ktorom umožňuje zo strany súdu aj bez návrhu okamžitý zásah do pomerov maloletého dieťaťa, ktoré samo nevie hájiť svoje ohrozené práva a právom chránené záujmy. Predpokladom pre uplatnenie tejto formy procesného zabezpečenia v civilnom procese je potreba bezodkladnej úpravy pomerov, obava z ohrozenia exekúcie a osobitne v mimosporovom konaní aj vtedy, keď nariadenie neodkladného opatrenia vyžaduje verejný záujem. Odvolateľka citovala z uznesenia Mestského súdu

Bratislava II, sp. zn. 23P/96/2023. Bez ďalšieho však samotný atribút bezodkladnosti neznamená, že ide o akútny a jednorazový stav, naopak, môže ísť aj o potrebu upraviť pomery, ktoré pretrvávajú aj dlhšie časové obdobie, preto iba z dôvodu, že sa žalobca, resp. navrhovateľ nedomáhal ochrany návrhom na vydanie neodkladného opatrenia ihneď po reálnom vzniku potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ale až po istom čase existencie akéhosi stavu nemôže súd túto podmienku považovať za nesplnenú. Takéto posúdenie považuje Ústavný súd SR za právny omyl. Uvedená aplikácia podústavného práva o nariadení neodkladného opatrenia znamená popretie základného práva na súdnu ochranu, a to z dôvodu, že sa odchyľuje od účelu a podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia natoľko, že tým došlo, resp. dôjde k zásadnému popretiu účelu a významu ustanovení o neodkladnej ochrane. (Nález Ústavného súdu SR zo dňa 13.01.2021, sp. zn. III. ÚS 422/2021-21). Podľa matky dostatočne osvedčila všetky skutočnosti vrátane dôvodu, prečo nedokáže „zabezpečiť“ návštevu lekára ja ako matka, nakoľko mi je dlhodobo odopieraný styk s dieťaťom zo strany otca skrz emočnej nepripravenosti. Takýto stav trvá neprimerane dlho pričom existuje reálna hrozba, že dieťa je ohrozené na zdraví a rovnako, že sa jeho stav bude zhoršovať aj do budúcnosti, pokiaľ sa mu neposkytne relevantná ochrana. Mám tak za to, že prvostupňový súd nie len že nedostatočne zhodnotil akútnosť potreby zásahu smerujúci k ochrane dieťaťa, zle právne posúdil výklad zákonných noriem smerujúcich k ochrane dieťaťa a inštitútom na to potrebným, ale rovnako nedostatočne zistil skutkový stav, čo sa prenieslo aj do celkového odôvodnenia rozhodnutia a tým bol vyvodený aj zásah do práva na spravodlivý proces.“ Zároveň v kontexte odôvodnenia rozhodnutí všeobecných súdov ústavný súd ako ústavne nesúladne (porušujúce základné práva) hodnotí aj také ich rozhodnutia, ktoré sice môžu vykazovať rozsiahle dôvodenie, avšak ktorými boli normy podústavného práva interpretované v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti v dôsledku napr. už spomínaného prílišného formalizmu (IV. ÚS 192/08, IV. ÚS 1735/07, 1. ÚS 26/2010), pričom tento prístup možno nájsť aj v judikatúre Ústavného súdu Českej republiky (porovnaj III. ÚS 150/99), ktorý judikoval, že prílišný formalizmus pri výklade právnych noriem vedúci k extrémne nespravodlivému záveru potom znamená porušenie základných práv (IV. ÚS 1735/07). Spravodlivosť je totiž kritériom ukladajúcim každému všeobecnému súdu ústavnú povinnosť hľadať také riešenie súdnej právnej veci, ktoré nebude možné vyhodnotiť ako nesúladne s princípom spravodlivosti a popierajúce zmysel a účel príslušných zákonných ustanovení (I. ÚS 26/2010). Ústavný súd považuje za samozrejmé a určujúce, že vždy je potrebné vychádzať z individuálnych, teda na konkrétnych zisteniach založených rozmerov každej súdom prejednávanej veci. Mnohé prípady a ich špecifické okolnosti môžu byť komplikované a netypické; to však nezabavuje všeobecné súdy povinnosti urobiť všetko pre nájdenie spravodlivého riešenia, akokoľvek sa to môže javiť zložitým (I. ÚS 118/2013). Podľa matky prvostupňový súd nedostatočne posúdil skutkový stav, ako aj možnosti ochrany dieťaťa, čím ho vystavil neprimeranému riziku ohrozenia jeho zdravia, a preto navrhla, aby vzhľadom na vady, ktorými podľa nej trpí uznesenie prvostupňového súdu. Navrhla, aby Krajský súd v Žiline, ako súd druhej inštancie, v súlade s § 388 CSP napadnuté rozhodnutie zmenil, a to v takom rozsahu, že vyhovie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, a aby vydal rozhodnutie. „Súd nahrádza súhlas otca maloletého na vykonanie odborného psychologického vyšetrenia maloletého dieťaťa u psychologičky A. K. L. v ambulancii na adrese A. X, B. a to v termíne určenom príslušným odborníkom, Súd ukladá otcovi dieťaťa povinnosť zabezpečiť účasť dieťaťa na odbornom psychologickom vyšetrení dieťaťa u psychologičky A. K. L. v ambulancii na adrese A. X, B. a to v termíne určenom príslušným odborníkom. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

15. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 Civilného mimosporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou, účastníčkou (§ 359 Civilného sporového poriadku a § 7 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné do výroku I. a napadnuté uznesenie v zodpovedajúcej časti, teda vo výroku I. potvrdil v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP a vo výroku II. zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bolo posúdenie (ne)dôvodnosti návrhu matky, ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by okresný súd nahradil súhlas otca mal. dieťaťa na vykonanie odborného psychologického vyšetrenia mal. dieťaťa u psychologičky A. K.

L. v ambulancii na adrese A. X, B. a to v termíne určenom príslušným odborníkom, a uložil otcovi povinnosť zabezpečiť účasť mal. dieťaťa na odbornom psychologickom vyšetrení u psychologičky A. K. L. v ambulancii na adrese A. X, B., a to v termíne určenom príslušným odborníkom.

17. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu matky, ako aj s poukazom na obsah napadnutého uznesenia je posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne, keď návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhovel.

18. Odvolací súd v súlade so závermi okresného súdu mal za to, že nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov ako podmienka nariadenia neodkladného opatrenia vyplývajúca z jednoznačnej formulácie § 325 ods. 1 CSP (stanovuje všeobecný rámec inštitútu neodkladného opatrenia vzťahujúci sa aj na neodkladné opatrenia nariadené podľa CMP), podľa ktorého neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 9P/49/2021-130 zo dňa 05.05.2022 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8CoP/44/2022-218 zo dňa 28.02.2023 okresný súd manželstvo C. A. B. a C. D. B. rozviedol, pričom maloleté dieťa na čas po rozvode manželstva zveril do osobnej starostlivosti otca s tým, že obaja budú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Okresný súd matku zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou vo výške 120,- eur a upravil styk matky s maloletým dieťaťom tak, že bude oprávnená sa s ním stretávať každý párný týždeň v kalendárnom roku v stredu od 16:00 hod. do 18:00 hod. a v sobotu a v nedeľu od 9:00 hod. do 19:00 hod., a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v pondelok a v stredu od 16:00 hod. do 18:00 hod. a v piatok od 16:00 hod. do 19:30 hod. Rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 9P/137/2023-112 zo dňa 17.07.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoP/121/2023 zo dňa 31.01.2024 súd schválil dohodu rodičov v zmysle, ktorej bol upravený styk matky s maloletým dieťaťom tak, že je oprávnená sa s ním stretávať každý týždeň v kalendárnom roku v stredu, kedy si ho prevezme po vyučovaní zo školského zariadenia a v prípade školských prázdnin o 15:00 hod. od otca v mieste jeho bydliska do 18:00 hod., kedy ho otcovi v mieste jeho bydliska vráti a každý párný týždeň v kalendárnom roku od piatku, kedy si ho počas školského roka prevezme po vyučovaní zo školského zariadenia a v prípade školských prázdnin o 15:00 hod. od otca v mieste jeho bydliska, do nedele do 18:00 hod., kedy ho otcovi vráti v mieste jeho bydliska. Okresný súd uložil rodičom a maloletému dieťaťu povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v Centre pre deti a rodiny M. v rozsahu 40 hodín, na okresnom súde prebieha i konanie o výkon rozhodnutia, vedené pod sp. zn. 9Em/6/2024.

19. V konaniach vo veciach starostlivosti o maloletých je neodkladné opatrenie prostriedkom ochrany zjavne ohrozených dôležitých záujmov maloletého dieťaťa, ktorého použitie prichádza do úvahy v prípadoch, ak riešenie situácie dieťaťa neznesie odklad a logicky, ak nariadené opatrenie je spôsobilé ohrozenie záujmov maloletého odstrániť, či zmierniť. Súhlasí teda možno s odvolateľkou v tom, že prvorádym je záujem maloletého, avšak s tým, že musí byť daná požiadavka aj na okamžitú nápravu nežiadúceho stavu, ktorá je úzko spätá s dôležitosťou ohrozeného záujmu.

20. Podľa § 325 ods. 1, 2 písm. d) CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

21. Potreba úpravy právnych pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia.

22. Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, b) zastupovanie maloletého dieťaťa, c) správa majetku maloletého dieťaťa.

23. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

24. Podľa § 35 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, najmä o vystaňovaní maloletého dieťaťa do cudziny, o správe majetku maloletého dieťaťa, o štátnom občianstve maloletého dieťaťa, o udelení súhlasu na poskytovanie zdravotnej starostlivosti a o príprave na budúce povolanie, rozhodne na návrh niektorého z rodičov súd.

25. Rodičovské práva a povinnosti majú obidvaja rodičia v rovnakom rozsahu (pokiaľ niektorý z nich nebol v týchto právach obmedzený, alebo mu neboli odňaté, či pozastavené, čo však nie je súdený prípad). Obsahom týchto práv a povinností je starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, jeho zastupovanie a správa majetku, pričom rodičia vždy musia postupovať pri ich výkone tak, aby chránili záujmy svojho dieťaťa. Zákon rozlišuje medzi tzv. bežnými vecami súvisiacimi

s výkonom rodičovských práv a povinností a podstatnými vecami. Z § 35 Zákona o rodine vyplýva, že pri podstatných veciach súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností sú rodičia povinní sa dohodnúť. Podstatným rozhodnutím vo veci mal. dieťaťa treba rozumieť také rozhodnutie rodiča, ktoré svojím obsahom a dôsledkami výrazne zasahuje do výkonu rodičovských práv a povinností druhého rodiča a súčasne má výrazný vplyv na záujem samotného dieťaťa. Pri rozhodovaní rodičov o bežných veciach, súvisiacich s výkonom rodičovských práv a povinností, sa podľa zákona nevyžaduje dohoda rodičov (i keď sa predpokladá), pričom každý z rodičov môže vykonávať v týchto bežných veciach rodičovské práva a povinnosti sám a prijímať v týchto veciach rozhodnutia bez vyžadovania súhlasu druhého rodiča. Pokiaľ však ide o podstatné veci súvisiace s výkonom rodičovských práv a povinností, a to aj, keď rodičia nežijú spolu a dieťa je zverené jednému z nich, tu sa vyžaduje, aby sa rodičia dohodli, a pokiaľ to nie je možné, ktorýkoľvek z rodičov môže podať na súd návrh, kedy dohoda rodičov o tejto podstatnej veci, ku ktorej rodičia nemôžu dospieť, bude v zmysle § 35 Zákona o rodine nahradená autoritatívnym rozhodnutím súdu.

26. Potreba zabezpečenia ochrany maloletého dieťaťa vyplýva z ustanovení Zákona o rodine. Sleduje sa najmä záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradým pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa maloletého dieťaťa týkajú. Pri posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa, okrem iného, zohľadňuje úroveň starostlivosti o dieťa, bezpečnosť dieťaťa, ako aj bezpečnosť a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, ohrozenie vývinu dieťaťa a pod. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, pričom mimoriadny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý môže mať prednosť pred záujmom rodiča a neumožňuje rodičovi vynútiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa.

27. V prípade výkonu rodičovských práv a povinností k mal. A. nastala nezhoda rodičov v otázke vykonania odborného psychologického vyšetrenia mal. dieťaťa u psychologičky A. K. L. v ambulancii na adrese A. X, B., a to v termíne určenom príslušným odborníkom, a uloženia povinnosti otcovi zabezpečiť účasť mal. dieťaťa na odbornom psychologickom vyšetrení u psychologičky A. K. L. v ambulancii na adrese A. X, B., a to v termíne určenom príslušným odborníkom, ktorú otázku nemožno považovať za bežnú vec, a keďže zákonnými zástupcami maloletých sú obidvaja rodičia, preto je nevyhnutný súhlas ich oboch. Z obsahu spisu je zrejme, že komunikácia rodičov je výrazne obmedzená, rodičia, ich názory na správanie sa maloletého sú diametrálne rozdielne. V zmysle § 35 Zákona o rodine, pokiaľ nedošlo k dohode rodičov o takejto podstatnej otázke, rozhodne na návrh jedného z rodičov súd. Súd pri rozhodovaní musí vychádzať zo základného kritéria, ktorým je záujem maloletého dieťaťa a na zodpovedanie tejto otázky musí preto podrobne skúmať všetky rozhodujúce skutočnosti, čo je možné len v konaní vo veci samej. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sú výrazne obmedzené možnosti dokazovania a krátke lehoty, v ktorých treba o návrhu rozhodnúť. Úlohou súdu bolo posúdiť, či je osvedčené, že bez navrhovanej úpravy pomerov sú práva účastníkov konania - v tomto prípade najmä maloletého bezprostredne ohrozené, teda, že existuje naliehavá potreba vydať neodkladné opatrenie. V danom prípade odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel po preskúmaní spisu k záveru o nedôvodnosti podaného návrhu matkou. V súčasnosti je na okresnom súde vedené konanie sp. zn. 9P/163/2024 o návrhu otca na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností a zvýšenie výživného. V tomto konaní, ktoré aktuálne prebieha, okresný súd uznesením č.k. 9P/163/2024-663 zo dňa 17.10.2025 nariadil znalecké dokazovanie znalcom A. D. J., ktorého úlohou je posúdiť vzájomný vzťah rodičov a maloletého dieťaťa v zmysle položených otázok uvedených vo výrokovej časti predmetného uznesenia. Ak okresný súd konštatoval, že z návrhu matky nemal osvedčené žiadne okolnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že záujem maloletého A., prípadne on sám je ohrozený, alebo že by utrpel, prípadne by mu hrozila nejaká ujma nevykonaním odborného psychologického vyšetrenia u uvedenej psychologičky, tak odvolací súd tento záver považoval za súladný s obsahom spisového materiálu. Je zrejme, že nedochádza k realizácii styku matky s maloletým dieťaťom, avšak z tejto skutočnosti, bez ďalšieho, nie je možné vyvodiť, nielen podľa okresného súdu, ale ani podľa odvolacieho súdu, že psychické alebo fyzické zdravie maloletého A. je natoľko ohrozené, že vyžaduje bezodkladnú ingerenciu súdu v podobe matkou žiadaného neodkladného opatrenia. Tvrdenia matky v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ňou pripojené dôkazy nebolo možné nielen v konaní pred okresným súdom, ale ani v odvolacom konaní, vyhodnotiť ako také, ktoré by osvedčovali neodkladnú potrebu zásahu súdu. Matka neosvedčila, že by nevydaním rozhodnutia v zmysle jej návrhu maloletému A. hrozila ujma, či iné nebezpečenstvo. Treba pripomenúť, že pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné vyriešenie situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Ak okresný súd uviedol

v odôvodnení napadnutého uznesenia, že „...Samotná matka v podanom návrhu uvádza, že „existuje riziko, že maloletý aj v súčasnosti trpí neriešiteľnými psychickými problémami“, pričom táto nijakým spôsobom neosvedčila nepriaznivý psychický stav maloletého. Matka len poukazuje na odporúčacie stanoviská ÚPSVaR, kde však súd zdôrazňuje, ich odporúčací charakter a tiež fakt, že ide o odporúčanie z roku 2022. Obdobne tak predložená lekárska správa z 04.04.2024“, tak odvolací súd uvádza, že tieto konštatovania zodpovedajú obsahu spisu. Vo vzťahu k matkou označenému ako dôkaz č. 2 (č.l. 107 spisu) odvolací súd poukazuje na celé jeho obsahové znenie, z ktorého je zrejmé „Odporúčame rodičom zväziť vyšetrenie maloletého dieťaťa u klinického z dôvodu odmietania matky.“, z ktorého rozhodne nevyplýva iný než odporúčací charakter a tiež z neho nevyplýva, že psychické alebo fyzické zdravie maloletého A. je natoľko ohrozené, že vyžaduje bezodkladnú ingerenciu súdu v podobe matkou žiadaného neodkladného opatrenia. Pokiaľ ide o dôkazy na č.l. 108, 109, 110, 111 spisu (dátum v dolnom pravom rohu strany spisu), 112 (dátum v dolnom pravom rohu strany spisu), č.l. 122 a nasl. spisu, tak všetky sú z roku 2024., pričom návrh matkou bol podaný dňa 24.09.2025 Pokiaľ ide o dôkazy na č.l. 114 a nasl. spisu, č.l. 128 a nasl. spisu, tak ani z nich nie je možné, bez ďalšieho, v tomto štádiu konania prijať osvedčený záver, že psychické alebo fyzické zdravie maloletého A. je natoľko ohrozené, že vyžaduje bezodkladnú ingerenciu súdu v podobe matkou žiadaného neodkladného opatrenia. Ak okresný súd pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení prihliadol aj na skutočnosť, že v konaní sp. zn. 9P/163/2024 bolo dňa 17.10.2025 nariadené znalecké dokazovanie znalcom A. D. J., ktoré znalecké dokazovanie v uvedenom konaní zahŕňa komplexné psychologické vyšetrenie maloletého dieťaťa, ktoré poskytne objektívne odborné zhodnotenie jeho psychického stavu, vzťahov k rodičom a celkovej rodinnej situácie, tak toto je zatiaľ vzhľadom na matkou osvedčené skutočnosti v tomto konaní vo väzbe na skutočnosti, ktoré vyšli najavo, nielen podľa okresného súdu, ale i podľa odvolacieho súdu, dostatočné.

28. Prvoradou a základnou úlohou súdu v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia týkajúceho sa starostlivosti o maloleté dieťa je poskytnutie provízornej ochrany oprávneným záujmom dieťaťa v rámci zákonom stanovených procesných lehôt zabezpečujúcich rýchly zásah do pomerov účastníkov. Ochrana oprávnených záujmov maloletého dieťaťa musí byť vždy uprednostnená pred osobnými záujmami rodičov, prípadne iných osôb a v odôvodnených prípadoch vykonaná aj v rozpore s ich vôľou. V danom prípade, ale výsledky skráteného osvedčovania v konaní o neodkladnom opatrení neumožňujú prijatie iného záveru než toho prijatého okresným súdom.

29. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

30. S prihliadnutím na uvedené závery, viažuce sa k výroku I. napadnutého uznesenia odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne, v tejto časti, potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, a pretože sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., tak v zodpovedajúcom v odôvodnení sa obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody podľa § 387 ods. 2 CSP.

31. Okresný súd rozhodol v napadnutom uznesení výrokom II. tak, že „Matka nemá nárok na náhradu trov konania“. V odôvodnení k svojmu rozhodnutiu okresný súd uviedol, že „Vzhľadom k tomu, že v danom prípade neodkladné opatrenie konzumuje v sebe i vec samu a toto konanie sa teda týmto rozhodnutím končí, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol postupujúci podľa § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, zohľadniac, že uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd v zmysle § 331 ods. 1 CSP (druhá veta) ostatným stranám nedoručuje (výrok II.).

32. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

33. Odvolací súd vo všeobecnosti konštatuje, že rozhodovanie o trovách konania je imanentnou súčasťou rozhodovacieho procesu. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku, a to vzhľadom na okruh vecí, ktoré sú prejednávané v režime tohto zákona, ako aj z dôvodu prítomnosti verejného záujmu, ktorý je prítomný v prevažnom okruhu týchto vecí, nie je možné uplatňovať preventívnu a sankčnú funkciu, ktorá sa uplatňuje pri rozhodovaní o náhrade trov konania v konaniach podľa Civilného sporového poriadku. V konaniach podľa Civilného mimosporového poriadku vo všeobecnosti platí, že každý z účastníkov si platí trovy konania sám (§ 49 ods. 1 CMP), pričom žiaden z nich nemá nárok na náhradu trov konania (§ 52 CMP).

34. Odvolací súd v zmysle vyššie prezentovaných záverov preskúmal rozhodnutie okresného súdu i v napadnutej časti zodpovedajúcej výroku II. a dospel k záveru, že súd prvej inštancie síce podľa odôvodnenia uviedol, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval podľa § 52 CMP, z ktorého vyplýva, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, avšak vo výroku uviedol, že „Matka nemá nárok na náhradu trov konania“. Z uvedeného potom podľa odvolacieho súdu vyplýva zmätočnosť a nepreskúmateľnosť tejto časti napadnutého rozhodnutia okresného súdu. Odvolací súd uvádza, že podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu v tejto časti viažucej sa k výroku II. napadnutého uznesenia absentuje zdôvodnenie súvisu pri rozhodovaní podľa § 52 CMP so skutočnosťou „že uznesenie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd v zmysle § 331 ods. 1 CSP (druhá veta) ostatným stranám nedoručuje“.

35. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutom výroku II. zrušil postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil vec časti zodpovedajúcej súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

36. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

37. Podľa § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

38. Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude za rešpektovania právneho názoru odvolacieho súdu opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania.

39. Podľa § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

40. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.